

305 let lhenické matriky

V květnu slavili ve Lhenicích na Prachaticku 115 let trvání místního hasičského sboru a 455 let od povýšení obce na městečko. Do sváteční kytice kulatých výročí však patří ještě jeden skromný květ: 4. června 1694 byla založena zdejší nejstarší matrika.

Jak vůbec vznikl tento vzácný soubor údajů o lidech, kteří kdysi položili poctivý základ vývoje mnoha dalších generací v malebném městečku šumavského podhůří? Většina katolických matrik v Čechách pochází ze druhé poloviny 17. století. Způsob zapisování prošel dlouhým a složitým vývojem. Zpočátku se u dětí nepsal den narození, ale den křtu. Místo data úmrtí zaznamenávali jenom den pohřbu. Vše bylo v jedné knize. Taková je i naše stará matrika. Založil ji kněz Karel Dicento. Sám o tom píše na její první straně:

„Zaznamenání pokřtěných, kteří ode mne, Karla Dicenta, kněze kláštera augustiniánů kanovníků v Borovanech a toho času správce v Elhenicích, od roku 1694 dne 4. června podle obřadu a zvyku Matky Církve Římské byli pokřtěni, neb v mé nepřítomnosti od jiných správců sousedních, jejichž jména, stejně jako kmotrů, tak rodičů a pokřtěnců jsou níže sepsána...“

První ze zápisů o nových lhenických ratolestech začíná 15.6.1694 pokřtěním Alžběty Erhartové z místního tkalcovského rodu. Při křtu ji držela na rukou Kateřina Mikešová a druhým kmotrem byl Václav Sirůček. Mezi kmotry je také na jiném místě krumlovský pán z Eggenbergu. To když přinesl do kostela ke křtu synka lhenického pekaře. Malý Wollinger byl tenkrát po vévodovi pojmenován Jan Kristián.

Říká se, že úroveň matriky bývá vždy věrným zrcadlem svého pisatele. Záznamy jsou psány latinsky. Dicento je pořizoval pečlivě, soustavně a bez časových mezer. Na faře ve Lhenicích působil přes pětadvacet let. Jeho úhledný rukopis nás provází téměř celou matrikou až do roku 1719, kdy zemřel ve věku 65 let. Pohřben byl 28. června do kostelní krypty.

Úvodní část matriční knihy tvoří zápisy o křtech (1694 -1726). Potom následuje soupis farářů, kdy do Lhenic nastoupili a kolik let farnost spravovali. Prostřední oddíl knihy je věnován oddavkům. V čele těchto zaznamenání je svatba Martina Štěrbý z Vadkova s Dorou, dcerou Marka Paráčka, sedláka z Vodice. Svědkové byli tři: rychtář z Oujezdce Šimon Mlsík, Kašpar Houška z Vodice a Matouš Kumchar z Vadkova. Novomanželé se usadili v Oujezdci (Třešňový Újezdec) a Martin Štěrbý se potom psal Bárta, podle chalupy v novém působišti.

Na 240. straně matriky jsou vyjmenovány porodní báby ze Lhenic i okolí a žákyně, které k nim byly přidány, aby se u nich vyučily. Zajímavé jsou i zápisy o výnosu farních polností a jiných příjmech kostela.

Závěr matriky je nadepsán: „Katalog zemřelých a pohřbených těl zapsaný mnou, Karlem Dicentem, toho času správcem v Elhenicích pod ochranou sv. Jakuba Většího apoštola Páně, od toho dne, který byl 5. června 1694.“ Prvním zaznamenaným nebožtíkem byl Šimon Schen, osmatřicetiletý tkadlec ze Lhenic.

Nejstarší lhenická matrika, naše jubilatka, je nyní uložena ve sbírkách třeboňského archivu. Není ovšem jen jediným zdrojem poznávání minulosti starých lhenických rodů. Právě poklady byste našli hlavně ve Státním okresním archivu v Prachaticích: Městskou knihu trhovou z let 1547 -1670, Knihu příjmů a vydání městečka Lhenic 1688-1689, nebo Všeliké zápisy - porovnání o vodotoky z let 1688-1796. Při jejich studiu pamatujme, že nejsou v archivech jen pro naše časy.